

L'ENTREVISTA

PER: PERE MAGRÀ I POU

Amb motiu de la inauguració dels nous i flamants col·legis de Bescanó, he cregut oportú portar a L'ENTREVISTA una de les mestres que en ells exerciran la seva tasca. Per descomptat, no m'ha costat gaire escollir-la, tota vegada que el que el poble deu a la SRTA. ANITA CABANÉ, no ho podem ni mencionar.

Ella fa molts anys que està entre nosaltres. Tal i com veureu en el transcurs de L'ENTREVISTA, les seves primeres alumnes són ja mares i àvies; és a dir, tenen ja els seus "néts" amb la mateixa mestra que elles hi varen aprendre i educar-se. I per no ser menys, jo mateix també alguna vegada per enfermetat del nostre mestre, havia après d'ella. Fins i tot rebent algun bolet per haver-la fet enfadar.

Per tot això, faig poca presentació a la SRTA. ANITA, ja que no sé què puc dir que no ho sàpiga tothom i més que jo. És una de les entrevistades que he fet més llargues i que m'han agradat més. Llexiu-la, ben segur que us vindran molts records, sens dubte bons:

— Faci'm, senyoreta Anita, un resum del que ha estat fins ara la seva vida...

— Sóc filla de Mataró, de pares bons i humils. Erem cinc germans, tres nois i dues noies. De quan vaig néixer no m'en recordo, però sé que el meu pare, quan sabé que era nena va dir que havia de ser Mestra, i sortosament va poder veure acomplert el seu gust. Vaig anar a l'escola a Mataró, i vaig ingressar i fer la carrera a Barcelona. Pràcticament era una filla única amb tots els defectes dels fills únics, degut a la gran diferència d'edat amb els meus germans. Ja has conegut a la meva estimada Maria que més aviat semblava la meva mare.

— I un cop acabada la carrera, on va anar en primer lloc?

— Varen donar-me una interinitat a Terrassa, que tan sols hi vaig estar dos mesos i després em varen donar la plaça

que em corresponia per oposicions, que era un poblet a Sta. Maria de Corcó que se'n diu Sant Martí Sescorts, i per cert d'allà n'era Alcalde l'amo de la casa on visc jo ara a Bescanó, és a dir, el Sr. SAMBOLA. Aquest era un gran senyor del qual en guardo molt bon record. En aquell poble sols hi vaig estar un any.

— I com va ser que arribés definitivament a Bescanó?

— A l'estiu, per guanyar quelcom més, anava a una Colònia Escolar a Hostalric, i allà vaig conèixer un senyor que em va dir que tant belluguet i trempada com era, havia d'anar a exercir a la província de Girona, doncs de continuar a Barcelona no seria mai res. Vaig creure-me'l i vaig arribar a Girona i em tocà el poble de Cruïlles. Quan vaig veure'l vaig pensar que allà no m'hi estaria ni vuit dies, però vaig estar-hi deu anys! I que consti, que em vaig marxar plorant; però allà no m'hi guanyava la vida. Un bon dia vaig trobar un pagès que em va dir: -Vostè hauria d'anar a Bescanó que allà és de regadiu. El vaig creure sense saber on anava, i gràcies a Déu ho vaig ensopegar. Fa 34 anys que són aquí, i vols més prova?

— Quines varen ser les primeres alumnes que vostè va tenir a Bescanó...?

— Les primeres alumnes que recordo... L'Angelina Sabench, la Ferrer Crous, la Pepita Sala (La Perruquera), etc., i ja ara a l'escola tinc molts "néts" de les primeres alumnes meves; i si parlem de Cruïlles, ja tinc "besnéts". Tenia llavors 22 criatures a classe.

— Així n'està contenta d'haver elegit aquesta professió...?

— Ja t'he dit el que va dir el meu pare al néixer. Jo em penso que era profeta, ja que la va endevinar. El Magisteri és una cosa que ha omplert la meua vida. Abans era ser Mestre, ara som professors d'E.G.B.; m'omplenava més la vida que ara, puix aquest any tinc uns alumnes i l'any que vé uns altres, i amb prou feines ens coneixem. La relació que jo recordo amb moltes de les meves primeres alumnes, com són l'Angelina Casadevall, la Carme Soler, la Teresa Rovirola...d'aquestes que varen venir una colla d'anys amb mí, i que jo les formava tan bé com sabia, encara és excel·lent. N'estic molt contenta d'haver elegit aquesta professió, i tantes vegades naixés, tornaria a triar la mateixa; a pesar de que n'he passades de totes... pensa que si parlés de l'economia, que no vull parlar-ne, tant sols t'he de dir que en aquesta escala estàvem cansats de deixar-nos un duro l'un a l'altre per acabar el mes.

— I contenta dels bescanonins, n'està amb tota sinceritat?

— Si, mira, la prova està que fa 34 anys que hi estic. Tinc punts per anar a Madrid, a Barcelona o allà on vulgui, i no me n'he mogut. Aquí ho he trobat ideal, és un poble molt a la vora de la ciutat i que ciutadeja una mica, ja que en un poble massa poble, potser no m'hi trobaria bé. Però aquí hi ha molts elements per fer agradable l'estada.

— Ara quants són en total els mestres aquí, ja que quan jo hi anava recordo que tan sols eren quatre?

— Ara som deu. Vuit a la bàsica i dos a pàrvuls.

— Li sap greu de no ser la Directora del col·legi de Bescanó?

— Això sí que no! Ni em reconec aptituds ni en tinc cap ganes. Reconec que això ho han de fer les persones joves. A més, hem trobat una Directora que reuneix totes les condicions que es poden desitjar, i que consti que no és respallar-la, només és dir la veritat. Té ella condicions innates, i és una persona que dirigeix estupendament bé. Es va mirar qui reunia més condicions per ser-ho i ella, realment, les té totes.

— Què opina de la llei actual d'E.G.B.?

— La llei aquesta d'E.G.B. els mateixos autors fan com jo amb moltes coses: tal com surt i després ja es va arreglant. S'ha de modificar quelcom. Molts d'aquests embolics que passen ara amb els mestres s'arreglarien si no fós la MANCA DE DINERS.

— Els pares dels nens de Bescanó, vostè creu que es preocupen de l'educació dels seus fills?

— Jo crec que fins allà on poden o saben, sí. Direm que un per un, no; però penso que el que tenen és una gran confiança en nosaltres. És clar que molts d'ells ni els coneixen, però torno a repetir que és degut a la gran confiança que ens tenen. Ara mateix no tots els pobles tenen la sort de Bescanó. Hem tingut, i tenim, un bon planter de personal digne i responsable. Jo no en treuria cap.

— Col·laboren els pares dels alumnes amb l'escola, i en quins aspectes?

— Sí que col·laboren, sí. Hi ha una "Associació de Pares d'Alumnes" que